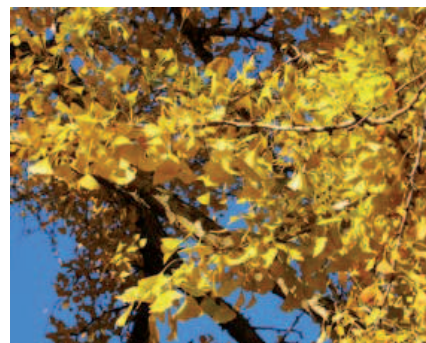

Na strmej a hrboľatej ceste som stretol dievča,

ktoré nieslo na chrbte mladšieho brata.

„Ty ale nesieš ťažké bremeno”,

povedal som jej súcitne.

Dievča na mňa prekvapene pozrelo:

„Ja nenesiem bremeno,

JA NESIEM SVOJHO BRATA!”

Milí čitatelia,

chcem sa vám prihovoriť slovami z Marka 2, 1-12.

Ježiš prišiel do Kafarnauma, kam chodieval pravidelne na svojich cestách. Ako vždy, aj teraz sa do domu, kde vyučoval, zhrnulo veľa ľudí. Tento príbeh nehovorí o dobrom bratovi, ktorý otvoril svoj dom a tak znášal všetky riziká Ježišovej služby. Nehovorí ani o tých, ktorí poctivo sedeli pri všetkých jeho vyučovaniach a čakali, čo nového sa dozvedia, alebo ako farizeji, ktorí strážili, či všetko bude teologicky správne. Hovorí o štyroch priateľoch, ktorí verili, že Ježiš môže urobiť v živote ich priateľa zázrak. Marek nám zapísal príhodu o tom, ako Ježiš zmenil život človeka, ktorý bol ochrnutý – paralyzovaný. Nemohol urobiť nič z toho, čo chcel. Nemohol sa postarať o svoju rodinu, bol oddelený od chrámu a Hospodina. Bol pre všetkých záťažou a nemohol s tým nič urobiť. Nepotrebujeme byť ochrnutí, aby sme chápali jeho pocity. Žil v beznádeji. Keď jedného dňa prišli známi a vzali ho za Ježišom, nikto sa ho nepýtal, či je na to pripravený, ani sa tu nehovorí o tom, či veril, že mu Ježiš môže pomôcť – to, čo je tu napísané, je vo verši 5: „Keď Ježiš videl ICH vieru, povedal ochrnutému: Synu, odpúšťajú sa ti hriechy!” Tento oddiel Božieho Slova nás vyzýva k viere a ku skutkom prinášania k Ježišovi práve tých, ktorí sú v našom okolí ochrnutí telesne, ale aj duševne a duchovne. Nevládzu ísť, kam treba a robiť to, čo chcú. Nevládzu veriť, modliť sa a volať o odpustenie alebo uzdravenie. Lebo Ježiš, pozerajúc na vieru priateľov, odpustil chorému hriechy, a nielen to, ale aj odstránil následky hriechu, a tak dokázal svoju moc v úplnosti. Stretla som sa so svedectvami, kde ľudia uverili a mali nový život v Kristovi, ale ostatní im to neverili. Aj v tomto prípade Ježiš dokázal to, že sú hriechy tohto človeka očistené tým, že ho viditeľne uzdravil – odstránil dôsledky jeho hriechu. Všetci pochybovači museli umlknúť a hoci to bolo za cenu rozbúranej strechy, tí, ktorí to uvideli, zvelebovali Boha. Hospodin nenávidí hriech, ale miluje človeka, kvôli ktorému prišiel na zem. Je tu nádej pre každého a my ako spoločenstvo veriacich sme vyzvaní prinášať svojich bratov, ktorí teraz nevládzu ísť sami.

Svetlana Kömíves Francisti

BIBLIA A TELEVÍZNY PROGRAM

Na stole ležia vedľa seba
Svätá Biblia a televízny program.
Jedno je dobre ošúchané, ale s hrdosťou uchovávané.
Nie je to Biblia, ale televízny program.

Jedno sa používa denne a pomáha ľuďom pri rozhodovaní.
Nie! Nie je to Biblia, je to televízny program.
Čo uvidia pri obracaní stránok?
Ach, čo na tom záleží, zapnite televízor.

Potom zavládne zmätok, nevedia sa navzájom dohodnúť na tom,
čo budú sledovať na starom televíznom prijímači.
Otvoria preto knižku, ktorej dôverujú.
Nie! Nie je to Biblia, je to televízny program.

Ľudia len zriedka čítajú Božie slovo,
snáď jeden verš a potom klesnú do postele.
Vyčerpaní a ospalí a nekonečne unavení,
nie z čítania Biblie... ale z pozerania televízie.

Preto sa vráťme k stolu, ležia na ňom
vedľa seba Svätá Biblia a televízny program.
Niet času na modlitbu, niet času na Slovo.
O spasení počuť zriedka.
Odpustenie hriechu, úplné a slobodné
možno nájsť v Biblii, nie v televízii.

Autor neznámy

Kto ešte hovorí o pekle a súde?

Kázanie o obrátení sa stalo „zabúdaným chudáčikom“. Na to sa sťažuje profesor teológie Christoph Stenschke, ktorý vyučuje Nový zákon na biblickej škole v Wideneste a na univerzite v Južnej Afrike. Predtým kazatelia a evanjelisti pozývali naliehavo k obráteniu, píše v baptistickom časopise „Die Gemeinde“. Dnes sa ľudia oslovujú formou láskavého pozvania k priateľstvu s Ježišom, ale záťažko je hovoriť o hriechu, pekle, obrátení a prevratnej zmene, ktorá pôsobí radosť v novom živote. Zároveň však mnohé zbory prežívajú, že atraktívne evanjelium nachádza len malý ohlas. Často nie je ani zmienka o zmene života rozhodnutím nasledovať Krista a o nadšenom zaujatí pre Božie veci. Zväz slobodných evanjelických cirkví v Nemecku (baptisti a Kresťanské zbory) s počtom 85 000 členov nezaznamenáva nárast hodný zmienky.

Stenschke hovorí: „Doba sucha v krstiteľniciach mnohých zborov trvá už dlho. Vzniká dojem, že to súvisí so zabúdajúcou výzvou k obráteniu. Tá predpokladá vychádzať zo skutočnosti, že ľudia nie sú sami od seba veriacimi, alebo že sa tak sami od seba dostanú nejako do neba. Ľudia stoja pod vládou hriechu a idú bez rozhodného obratu k Bohu v ústrety spravodlivému súdu.“

Nemala by sa cirkev nad tým znovu vážne zamyslieť?
Veď spravodlivý súd začne od domu Božieho!

Rozsieváč 1/08, uverj. s povolením

Na zamyslenie

„Pôjdete si dnes vypočuť pána Wesleyho?“, spýtal sa priateľ pána Blackwella. „Nie“, odpovedal, „chcem počuť Boha. Počúvam JEHO, nech káže hocikto, inak by bolo všetko zbytočné.“

V pondelok a utorok večer som kázal pod šírým nebom pri nemocnici. Prítomných bolo asi dvakrát toľko ľudí, ako by sme mali v modlitebni. Aký div, že diabol nemá rád tento spôsob kázania. Ani ja ho nemilujem. Mám rád príjemnú miestnosť, mäkké kreslo, peknú kazateľňu. Kde však zostáva moja horlivosť, ak sa nedokážem vzdať toho všetkého, aby som zachránil aspoň jednu jediná dušu?

Zaujímavá príhoda sa udiala počas rannej bohoslužby v Rotterdame. Cez bránu vošiel osol, slávnostne vošiel do dverí domu, tam sklonil hlavu a sústredene ostal stáť.

Nezahanbí toto nemé zviera ľudí, ktorí majú oveľa menej slušnosti?

Z breviára a Denníka J. Wesleya

Lýdia ako hostiteľka – obchodníčka – vedúca zboru

Milé sestry, predstavte si, že by sme sa zhromaždili niekde pri rieke tak, ako ženy pred 2000 rokmi v gréckom meste Filipis. Vtedy bola Lýdia medzi ostatnými. To, čo sa tam pri rieke udialo, zmenilo celý jej život. Teraz však po poriadku:

Lýdia, obchodníčka, domáca pani a vedúca zboru, prijala ako prvá žena kresťanskú vieru. Trochu nám môže pripomínať Máriu Magdalénu - bola prvou svedkyňou zmŕtvychvstania. Jedna žena opäť stojí na rozhodujúcom bode dejín kresťanskej viery. Chceme sa zaoberať postavou Lýdie, jej okolia a spôsobu života, t.j. jej rôznych úloh a rozpracovať, čo nám má povedať vtedajšia žena dnes do nášho spôsobu života.

Lýdia je žena, o ktorej sa hovorí v Novej zmluve. Bola to predavačka purpuru. Pavol ju stretol spolu so svojimi sprievodcami Sílasmom a Timotejom na jednej zo svojich misijných ciest. V Skutkoch 16, 11-15 hovorí Pavol o Lýdii:

Keď sme sa odplavili z Troady, zamierili sme priamo na ostrov Samotrácia, nasledujúci deň do Neapolisu a odtiaľ do Filíp, ktoré sú najvýznamnejším mestom tej oblasti Macedónska a rímskou kolóniou. V tomto meste sme sa zdržali niekoľko dní. V sobotu sme vyšli za bránu k rieke, lebo sme sa nazdávali, že sa tam modliavajú. Sadli sme si a hovorili sme so ženami, ktoré sa tam zišli. Počúvala nás aj istá žena menom Lýdia, predavačka purpuru z mesta Tyatíry, ktorá si ctíla Boha. Pán jej otvoril srdce, aby pozorne počúvala, čo hovorí Pavol. Len čo sa dala aj so svojím domom pokrstiť, prosila nás: Ak ste o mne usúdili, že som verná Pánovi, poďte do môjho domu a bývajte u mňa. A prinútila nás.

Lýdiu sa naučíme bližšie spoznať, keď bude o sebe sama rozprávať:

Volám sa Lýdia a som predavačka purpuru vo Filipách. Narodila som sa však v meste Tyatíra v Malej Ázii. V tomto kraji sa vo veľkom spracováva a exportuje vlna. „Purpurom“ sa nazývajú všetky farby, ktoré sa podobajú farbe originálneho purpuru z morských slimákov. Najcennejší je tmavočervený. V mojej domovine je obzvlášť vhodná voda na farbenie, preto sa odtiaľ vlna rozváža do celej Rímskej ríše.

Som obchodníčka, nakoľko povolanie predavačky purpuru nie je veľmi uznávané, možno preto je najmä vecou žien. Farbenie látok a garbiarstvo je pomerne zápachajúca záležitosť, moja prevádzka sa preto nachádza na okraji mesta. Zamestnávam niekoľko mužov a žien, ktorí mi v práci pomáhajú. Snažím sa poznačiť ručnú prácu svojimi umeleckými vlohami. Napriek ťažkostiam ma moja práca teší, lebo mám rada farby, vlnu a látky.

Finančne sa mi darí, lebo je to výnosný obchod. Napriek tomu som sa musela presťahovať z Tyatíry do Filíp, lebo tu sú lepšie pracovné podmienky. Tu som si vybudovala nový obchod. Nie som vydatá, možno sa začudujete – lebo kedysi ženy znevažovali, ak neboli aspoň vydaté. Vo Filipách je to vďaka Bohu iné. Tam, kde sa pomaly šíri kresťanstvo, vážia si aj samostatné ženy, a nemusia sa skrývať. Naopak: Vážia si ma ako pracujúcu ženu a zamestnanci môjho závodu patria aj k môjmu domu. Tvoríme spoločenstvo pri práci a cítime sa nábožensky ako spolu-

patriaci. Preto aj slávime spolu bohoslužby. Som niečo ako vedúca nášho kresťanského zboru. Schádzame sa zväčša k modlitbám pri rieke za mestom. Sem pravidelne prichádzajú všetci, čo sa chcú modliť a čítať sväté Písmo, to nám dáva silu do života, do našej ťažkej každodennosti.

Neslávime však spolu iba bohoslužbu, ale zostávame aj potom spolu, jeme, pijeme, zhovárime sa, spievame a tancujeme. Často k tomu pozývam aj ľudí do môjho domu ako hostiteľka. Teším sa, keď spoločenstvo prežívame navzájom, podieľame sa o radosti aj o starosti, ktoré všedný deň prináša.

„Úloha ženy v prvotnej cirkvi“

Predavačka purpuru Lýdia nie je osamelá, ale patrí do skupiny žien, ktoré významne poznačili prvé storočie kresťanstva. Tento obraz sa prirodzene časom zmenil.

Na začiatku bola samozrejmosťou aktívna spolupráca žien v cirkvi pri dušpastierstve a kazateľstve. Koncom prvého storočia sa kresťanstvo čoraz viac prispôbovalo okolitému patriarchálnemu svetu a jeho poriadkom, čím sa potlačoval vplyv prvých kresťanských žien a boli povinné „mlčať“ v cirkevnom zhromaždení (1K 14, 34).

Kresťanky a kresťania sa zúčastňovali po Ježišovej smrti spočiatku naďalej na bohoslužbách v chráme a v synagógach. Schádzali sa však pri tom aj v domácich zboroch, pozostávajúcich vtedy z 20 – 30 osôb (Sk 2, 46). Schádzali sa na modlitby, vyučovanie viery a k slávnostiam. Tu prežívali kresťanské spoločenstvo a solidaritu a učili sa pohostinnosti. Na začiatku vytvorenia domáceho zboru bol krst viacerých členov rodiny alebo celého domu v mene Ježiša Krista. V týchto domácich zboroch mali ženy zodpovednú úlohu. Významným dôkazom toho je pozdravný list, ktorý pripojil Pavel na koniec svojho listu Rimanom (R 16, 1-16). Boli to ženy, ktoré žili vo veľmi rozdielnych osobných pomeroch a patrili do rôznych krajín a kultúr.

Boli to židovské a pohanské kresťanky, vydaté, aj samostatné ženy, ženy s deťmi i bez detí, pracujúce ženy, ženy bez zaopatrenia, alebo patriace k popredným občanom – vznešené (Sk 13,50 a 17,4-12), ako aj otrokyne, žijúce v úplnej závislosti a vdovy bez prostriedkov. Niektoré z tých žien mali lepšie finančné postavenie a spolu so svojimi manželmi a rodinou, alebo aj samostatne obývali vlastný dom, dali ho k dispozícii ako miesto na zhromaždenie zboru, a smeli aj viesť bohoslužobné stretnutia. Ženy mali podiel na všetkých úkonoch, ktorými sa vyznačoval život prvokresťanského zboru, poskytovali útechu, uzdravovali, napomínali, viedli a vyučovali.

Otázky k Lýdii a k jej spôsobu života:

1. Čím ma oslovila Lýdia a jej spôsob života?
2. Čomu nerozumiem alebo čo mi vadí na jej životnom spôsobe?
3. Kde sa približuje Lýdia svojím mnohorakým spôsobom života k môjmu každodennému spôsobu života?

Zo semináru žien Centrálnej konferencie ECM 2006 pripr. redakcia, preklad z nemč. MZ

Kapela Delirious končí v decembri 2009

Populárna britská kresťanská kapela Delirious oznámila svoje rozhodnutie ukončiť svoje pôsobenie v roku 2009. „Po 14-tich albumoch, tisícoch koncertov pred miliónmi ľuďmi a množstvom nevšedných zážitkov, rozhodli sme sa, že si koncom roku 2009 dáваме ako kapela pauzu od nahrávania a koncertov. Rozhodli sme sa tak na základe Martinovej prosby, aby mohol odísť z kapely a mohol sa venovať novým projektom, ako napríklad

práci s organizáciou CompassionArt a predovšetkým tráviť čas so svojou rodinou, manželkou Annou a deťmi. Jeho rozhodnutie sme vzali plne do úvahy, a spoločne sme sa rozhodli, že nastal čas ukončiť túto kapitolu

v našom živote. Do konca roku 2009 bude koncertovať podľa dohodnutých termínov a tešíme sa na to, čo nás čaká.”

V tlačovej správe kapely Delirious sa ďalej uvádza: „Sme hlboko poctení našimi skvelými fanúšikmi, ktorí spievali naše piesne a tým umožnili, aby sme mohli hrať hudbu, ktorá sa stala súčasťou vašich životov. Z koncertov v školskej sále v Littlehamptone až po koncerty na štadiónoch po celom svete si odnášame množstvo príbehov, ktoré budeme hovoriť deťom našich detí. Naša nesmierna vďaka patrí našim úžasným manželkám a rodinám,

pretože bez nich by sme neboli tým, kým sme. Teraz vchádzame do nového obdobia v našom živote, kde nás čakajú nové výzvy. Chceme, aby ste vedeli, že napriek tomu, že toto rozhodnutie je pre nás veľmi ťažké a bolestivé, ostávame navzájom najbližšími priateľmi a jeden druhého si nesmierne vážíme. Hrať v kapele sme si vždy užívali, a napriek tomu, že rok 2009 prinesie koniec našej súčasnej cesty, čaká nás spoločne ešte veľa dobrodružstva.”

Kapela navštívila tento rok aj Slovensko, konkrétne festival Lumen v Trnave. Aj napriek prudkému dažďu vystúpenie britskej skupiny sledovalo podľa odhadov organizátorov okolo 7 až 8-tisíc divá-

kov. Ako uviedol riaditeľ festivalu Viliam Riško, hudba mladých veľmi oslovuje. „Náš festival je orientovaný na kresťanskú hudbu a prostredníctvom nej, ako sme to videli na vystúpení jednej z najznámejších svetových gospelových skupín sveta, sa dá robiť krásna evangelizácia,” priblížil svoje dojmy po skončení koncertu najväčšieho diváckeho lákadla tohtoročného programu festivalu rocker aj kňaz v jednej osobe Riško.

Rádio 7

STRÁNKA PRE MLÁDEŽ

Úsmev, prosím

Ohavný list

Potom, čo kazateľ dostal slabomyseľný list od jedného z členov, šiel do kancelárie a napísal odpoveď: „Priložený list som dostal pred niekoľkými dňami. Posielam Vám ho, lebo si myslím, že by ste mal vedieť, že akýsi idiot rozposiela listy s Vaším podpisom. S pozdravom ...!”

Mulica

Pastor: „Počúvaj, kostolník, pred kostolom zdochla mulica!”

Kostolník: „Hm, ale je predsa starostou pastorov, aby sa postarali o mŕtvych. Prečo to hovoríš mne?”

Pastor: „Áno, to je moja robota. Ale my najprv upovedomíme najbližšieho príbuzného.”

Dobré – zlé

Dobré: „Váš najväčší kritik práve odišiel zo zboru.”

Zlé: „Práve bol zvolený za biskupa vašej cirkvi!”

Dobré – zlé

Dobré: „Staršovstvo odsúhlasilo rozšírenie zborového parkoviska.”

Zlé: „Zaasfaltuje sa trávnik pred zborovým domom, kde bývate.”

Dobré – zlé

Dobré: „Pán uchádzač, staršovstvo prijalo opis práce, ktorý ste skoncipovali v svojej žiadosti.”

Zlé: „Popisom boli do tej miery inšpirovaní, že vytvorili komisiu, ktorá má nájsť niekoho, kto bude vhodný na túto pracovnú pozíciu.”

Dobré – zlé

Dobré: „Konečne ste našli vedúceho hudobnej skupiny, ktorý zodpovedá vašim predstavám o tom, ako robiť veci dokonalo.”

Zlé: „Skupina sa vzbúrila.”

Vtipy poslal pP

Tím Jesus Revolution, Nórsko

Návšteva bohoslužieb pomáha tínedžerom získavať dobré známky v škole

Americkí tínedžeri, ktorí sa pravidelne zúčastňujú bohoslužieb, dosahujú v škole lepšie výsledky ako je priemer, cítia hlbší vzťah ku svojej škole ako k spoločenstvu, a pravdepodobnosť, že školu úspešne skončia, je významne vyššia než u tých, ktorí do kostola nechodia – ukazuje to štúdiá Univerzity v Iowe. Výskumní pracovníci odhalili, že navštevovanie kostola malo väčší dopad na priemerné známky a úspešnosť ukončenia školy ako fakt, či rodičia majú vysokoškolský titul.

Africké cirkvi sa pripravujú na Majstrovstvá sveta vo futbale 2010

Náboženský vodcovia v Afrike sľu-

bujú, že sa intenzívne zamerajú na boj proti obchodovaniu s ľuďmi. Silným podnetom k takejto iniciatíve sú 19. Majstrovstvá sveta vo futbale, ktoré sa budú konať na prelome júna a júla 2010 v Južnej Afrike. Predsedajúci biskup Juhoafrickej Evanjelickej Luteránskej cirkvi Joe Ramaphosa priznáva, že obchod s ľuďmi je pre miestne cirkvi jednou z najväčších výziev. „Tento zločin je nezlučiteľný s africkými hodnotami. Vieme, že obchod s ľuďmi nie je len nevítaným hosťom, je nepriateľom”. Biskup Ramaphosa informoval aj o tom, že cirkvi v Afrike už pripravujú konzultácie o tejto tematike medzi sebou i s ostatnými náboženskými spoločenstvami, aby vyvinuli spoločnú stratégiu v boji s týmto vážnym problémom.

Ekuména 35 a 42/08

Teraz, nie zajtra!

Ak sa dnes niekoho v meste opýtate, kde možno dostať alkohol alebo drogy, takmer všetci to vedia bez problémov. Avšak ak sa ich spýtate, kde možno nájsť Ježiša, takmer nikto Vám nedokáže správne odpovedať! Je to smutné, ale je to realita! A práve to chce zmeniť misijná organizácia Jesus Revolution (Ježišova revolúcia) a získať ľudí pre Ježiša. Daniela Francisty z Piešťan odišla v auguste 2008 do Nórska, aby sa na jeden rok stala súčasťou tejto misie. Opýtali sme sa jej na prvé dojmy.

Najskôr by si nám mohla predstaviť Jesus Revolution.

Táto misijná organizácia bola založená v Nórsku v roku 1997 s túžbou vidieť mládež Európy spasenú a aby mobilizovala a dôkladne pripravovala mladých kresťanov k efektívnej službe nezasiadnutej mládeže. Odtvtedy členovia organizácie navštívili viaceré európske mestá a podnikli veľké evangelizačné turné zamerané na mladých ľudí. V každom z týchto miest videli mladých zasiahnutých Svätým Duchom.

Vidieť mladých ľudí, dotknutých Bohom na ulici je úžasné. Program je prispôsobený im?

Evanjelium sa prezentuje tak, aby bolo pochopiteľné dnešným mladým ľuďom. Každé leto Jesus Revolution zoskupuje stovky mladých do letných tímov, ktoré trvajú tri týždne tvorivou evangelizáciou v rôznych európskych mestách. Zistili, že mládež v Európe je pripravená prijať Ježiša Krista - ak evanjelium počuje a pochopí ho. Dnes je hlavnou víziou sprístupniť evanjelium každému mládežníkovi kdekoľvek na svete. Chceme, aby boli spasení, pokrstení, naplnení Duchom Svätým a stali sa radikálnymi nasledovníkmi Ježiša Krista.

Koľko mladých „nastúpilo“ do misijnej školy zároveň s Tebou?

Nastúpilo 12 mladých z 9 krajín, vodcovskú akadémii tento rok absolvovali 4 ľudia (2.ročník), no a potom je tu okolo 40 ľudí ako „staff“- „zamestnanci“. Spolu nás v Jesus House býva cca 50 z približne 19 krajín sveta. Ja som prvá Slovenka v histórii Jesus Revolution, verím, že sa ku mne pridajú viacerí! Sme ako jedna veľká rodina.

Odkiaľ si sa dozvedela o možnosti byť súčasťou tejto misie?

Skupina Jesus Revolution bola na Slovensku niekoľkokrát. Už pri prvom stretnutí s jej členmi som si všimla, že z nich žiarila nevšedná radosť a láska k ľuďom. Nadchli ma svojím odhodlaním získavať ľudí pre Krista. Mala som možnosť spoznať ich bližšie a videla som, že žijú život 100% pre Boha. Presne to som chcela aj ja! A nakoniec som tu.

Prečo?

Viem, že už pred stvorením sveta mal Boh pre mňa plán, každého z nás stvoril, aby sme Ho reprezentovali pred týmto svetom. Verím, že si nás vyvolil, aby sme boli Jeho rukami

a nohami do chvíle, keď Jeho Syn príde na zem a urobí to, čo žiaden človek nemôže urobiť. Lebo to tak naplánoval. Chcem Ho reprezentovať a hovoriť Jeho slová. Chcem vyhľadávať ľudí, ktorí budú žiť život viery a zdieľať sa s dobrou správou o Spasiteľovi. Môžeme byť mocne použiti v živote tých, ktorí túžia po odpovediach a nádeji. Hoci sme ľuďmi, poznáme Toho, ktorý dokáže všetko zmeniť! Má plány pre MŇA...plány prosperity a nie plány zranení, plány, aby mi dal nádej a budúcnosť. Je to sľub môjho Boha! Dal mi nové srdce, nového ducha, novú myseľ, nový účel života a nový život. Boh pre mňa tak veľa urobil - teraz je čas, aby som ja niečo urobila pre Neho!

Tri mesiace je ešte krátke obdobie, ale zmenilo sa niečo v tvojom živote?

Môžem povedať, že sa toho zmenilo viac než dosť. Každý deň vidím, ako ma Boh mení na svoj obraz, ako si ma používa aj napriek tomu, že som len obyčajná mladá dievča. Asi pred mesiacom som sa dala pokrstiť a môžem povedať, že je to pre mňa radosť slúžiť Bohu! Boh mi dáva odvahu, aby som hovorila o Jeho slove, aby som svedčila, modlila sa za ľudí, za uzdravenia a dary Ducha Svätého... Nedomáham si predstaviť deň bez času stráveného len a len s Ním! Je mojím Stvoriteľom a zabezpečovateľom, vie, čo potrebujem. Viac sa zamýšľam nad rôznymi vecami, ktoré som si predtým až tak veľmi neuvedomovala. Napr. - rozmyšľali ste niekedy, že keď sa dostanete do Božej rodiny, automaticky sa z Ježiša stáva váš starší brat? Alebo keď ste prijali Ducha Svätého, máte presne takú moc ako Ježiš? Máte moc uzdravovať, činiť zázraky, moc šliapať po hadoch - nič vám nemože ublížiť... Rozmyšľali ste niekedy nad tým, že Boh má s vami plán? Chce si vás použiť!

Ako vyzerá príprava?

Na misijné turné sa pripravujeme 4 mesiace v Osle. Tréning pozostáva z vyučovania - príprava na evangelizácie, svedectvá, kázanie, kontakt s ľuďmi... (veci, ktoré budeme potrebovať počas turné), ďalej sa zameriavame na tanečné, spevácke a technické tréningy, drámu a taktické využívanie vecí, čo sme sa naučili v praxi - každý piatok večer robíme evangelizácie priamo v uliciach Osly, navštevujeme rôzne mládežnícke stretnutia, festivaly, evangelizujeme. Je to dobrá predpríprava na to, čo

nás čaká po vianočných prázdninách. Osem mesiacov využívania toho, čo sme sa naučili. Rozdelení sme do troch tímov.

ROZHOVOR

Už vieš, kam pôjde „tvoj“ tím?

Áno, bude cestovať v oblasti Škandinávie - Nórsko, Fínsko, Island, Fajerské Ostrovy, Škótsko, Írsko. Každý tím strávi 2 týždne v jednom zbore. Budeme mať nielen koncerty, ale budeme svedčiť o láske Božej a mladých vyučovať (tanec, dráma, spev), aby mohli aj oni sami v práci potom pokračovať. Chceme po sebe niečo zanechať.

Môžeš nám opísať jeden tvoj „nórsky“ deň?

Dni v Jesus Revolution sú dlhé a náročné. Budíček je už o 6:15, raňajky, po nich osobný čas s Bohom (ja + Boh + Biblia). O 8:30 hodinka chvál a modlitieb, potom vyučovanie (moja najobľúbenejšia časť ☺). Medzi tým je prestávka na ovocie. Po vyučovaní je obed a zasa vyučovanie (denne máme cca 5 hodín vyučovania). Od 15 do 17 h. máme tréningy (tanec, spev, štúdiá Biblie), učenie sa biblických veršov naspamäť a praktické informácie o živote na cestách, o turné...). Potom je večera a po nej jediná prestávka počas celého dňa (až jedna hodina ☺), od 19 do 21:30 zasa trénujeme alebo máme čas pre spoznávanie svojho teamu. O 21:30 máme druhú večeru a už o 22:15 musíme byť v posteli - svetlá zhasnuté.

Ako je Tvoj pobyt v Jesus Revolution zabezpečený finančne?

Ako misiónár v Jesus Revolution som pracovníkom na plný úväzok. Je pre mňa privilegiom mať možnosť pridať sa k veľkej žatve a vidieť, ako moc evanjelia mení životy mladých ľudí. Výška mesačného poplatku závisí od krajiny, odkiaľ účastník pochádza. Pre Slovensko je to 150 Euro mesačne (náklady na ubytovanie, jedlo, materiály, školné a letný tím). Tento poplatok nezahŕňa dopravu do Nórska. Väčšina účastníkov si hľadá sponzorov. Preto sa aj ja touto cestou obraciam na vás. Porozmýšľajte a pýtajte sa Boha, či by ste práve vy nemohli byť jedným z mojich sponzorov. Mohli by ste ma sponzorovať mesačne alebo dať jednorázový dar. Som si istá, že vás Boh požehná naspäť! (e-mail: danka2107@yahoo.com)

Chceš niečo odkázať mladým ľuďom na Slovensku alebo našim čitateľom?

Niektorí ľudia snívajú o tom, že zmenia svet, iní nezaspávajú a menia ho! Sme vojakmi v Ježišovej Armáde a chceme na zem priniesť Jeho kráľovstvo. Teraz je čas na začiatok - nie zajtra, nie na budúci týždeň - TERAZ! Boh môže skrze teba urobiť úžasné veci! Chce práve skrze teba dokázať svoju moc! Tak veľa pre teba urobil! Práve teraz je čas pre teba, aby si ty urobil niečo pre Neho! BUĎ ODVÁŽNY, UROB PRVÝ KROK A KÁŽ EVANJELIUM - BEŽ, ABY SI ZÍSKAL PRVÚ CENU!!! Pozdrav zo zasneženého a zároveň slnečného Osly zasiela Daniela.

Ďakujeme Ti za rozhovor!

milena

Napísali ste nám...

STRETNUTIE

Sedela som v čakárni megavoltovej terapie ako takmer každý deň v poslednom čase a čakala, kedy začujem hlas z reproduktora, vyzývajúci pod chvíľou meno ďalšieho pacienta na procedúru.

Tu išla okolo neznáma staršia, už odchádzajúca žena, zastala a pozerala sa na mňa ako na známú. Tak som pristúpila bližšie. Povedala mi, že sme predsa boli spolu pred dvanástimi rokmi na liečení v Lúčkach.

Na ľudí som nikdy nemala dobrú pamäť. Nemôžem povedať, že „zabúdam tváre“, ani zďaleka nie, presnejšie by bolo „nepamätám si tváre“. Tobôž, keď už prešiel celý rad rokov. Tá pani si pamätala, že som medzi iným hovorila o Panenskej ulici a o pani Procházkovej a bola by spomínala aj ďalej, ale už som začula z reproduktora volať moje meno. Ani som sa nestihla s ňou zviať, nieto ešte aj rozlúčiť. Iba som ju ubezpečila, že Boh nás vidí a neopustí ani v tejto našej terajšej situácii.

Zamyslela som sa potom nad tým, ako je to s našou pamäťou. Nie je tiež jedným z Božích darov? Každý je obdarovaný, ale nie všetci majú rovnaký dar. Máme však rozličné dary podľa milosti, ktorá nám bola daná a máme slúžiť tým darom, ktorý sme obdržali, úprimne a s radosťou. Konáme vždy tak?

M. Z.

HALLOWEEN ALEBO OSLAVY SVETLA?

Keď sa koncom októbra blížil Halloween, Novozélandania sa naň vo veľkom chystali. V mnohých zboroch sa však organizovala tzv. Light Party, (Oslava svetla), ako kresťanská alternatíva sviatku duchov, kostier a čarodejníč.

História Halloweenu siaha do 4-3 storočia pred naším letopočtom, keď Kelti a Anglo-Saské kmene oslavovali 31. októbra „posledný deň leta“. Boli to oslavy strachu a nepredvídateľných trikov božstiev na ľuďoch, a samozrejme krutosti druidov. Práve preto Kelti vo veľkom obetovali, aby to celé vôbec prežili. Kvôli tomu zakladali aj obrovské vatry, aby plamene odplašili zlých duchov. Duchovia mŕtvych vraj obchádzali všade okolo, preto vystrašení farmári rozkladali naokolo všelijaké dobroty, aby ich potešili a udobrili si. Z tohto sa dodnes zachovalo chodenie detí po dedine, susedoch a okolí oblečených do všelijakých hrozných šiat, predstavujúcich zlých duchov. Kričia „trick or treat“, teda či chceme nejaké čary alebo radšej dáme sladkosti.

Kresťanská alternatíva pre Halloween je Light Party (Oslava Svetla). Už v stredoveku sa snažila cirkev zjemniť a zmeniť na dobré tieto pohanské obyčaje (sprevádzané s obetovaním dievčat, opilstvom a okultizmom). V deviatom storočí pápež zaviedol sviatok všetkých svätých 1. novembra (odtiaľ pomenovanie Halloween = večer pred Svätým dňom). Dnešné „Oslavy svetla“ vlastne chcú poskytnúť kresťanským deťom príležitosť k oslave (aby neboli ukrátené o sladkosti a zábavu), ale namiesto osláv zlých duchov a čarodejníč, a pálení veľkého ohňa tzv. bonfire (pôvodne „bone fire“ teda oheň, kde hádzali obetované panny), si zapália sviečky, rôzne svietniky z tekvice. Svetlo je symbolom Boha. Ježiš Kristus povedal: Ja som svetlo sveta. Kto mňa nasleduje, nebude chodiť vo tme, ale bude mať svetlo života (Ján 8,12).

Ak ste niekedy plánovali oslavovať Halloween, zvážte, či chcete robiť reklamu pohanskej verzii, alebo oslavovať Svetlo sveta, nášho Spasiteľa. Záujemcovia na stránke www.lightparty.org nájdú o tom viac informácií a nápadov.

Gabriella Kopas

Večer modlitieb a chvál

Dňa 17.10.2008 sa v Slavkovciach uskutočnil večer modlitieb a uctievania, na ktorom sa zúčastnili chválospevové skupinky zo Slavkoviec a Michaloviec. Slovo mal br. Štefan Rendoš. Bolo to v poradí druhé takéto stretnutie, na ktorom sme sa spolu prihovárili a žehnali si navzájom michalovskí, slavkovskí a košíckí metodisti. Prežili sme Božie pozhnanie, ale aj uistenie, že v tomto diele máme zotrvať.

Svetlana KF

MOJE SĽUBY

Dal som Ti sľub
lásky, čistoty
a vernosti.
Aj keď budem mať
vrásky,
vždy Ťa túžim
líubiť.
Odhodiť svoje
masky,
dojazvenú dušu
poodkrývam...
Tebe, Pane,
z lásky...
To boľavé
v krvi Tvojej
poobmývam.
Kriste - Tvoje
uzdravenie
v Tebe
navždy mám.

Viliam Rác

Jesenné prázdniny sa v niektorých našich zboroch „premenili“ na kluby a pikniky pre deti. Znelo Božie slovo, spievali sa piesne, hrali sa hry, vyrábali sa všelijaké veci, napr. v Bratislave lampášiky, ako vidíte na fotke. V Seredi sa pikniku zúčastnili aj tri deti z Detského domova. V Michalovciach sa konalo spoločné stretnutie pre dorast a mládež z Košíc, Slavkoviec a Kapušian.

Ak poskytnieš hladnému, po čom sám túžiš a nasýtiš strápeného, potom (tajnička).						Pomôcky: noir, Arra, ajska, atair, Asop	divadelný záves	chodec (zried.)	2	Pomôcky: Opole, kiar, pasant, Aore
Autor: Ringo	poľské mesto	1	súhvezdie Eridanus (lat.skr.)	prepychový dom	zariadenie s dobrým výhľadom (poľov.)	býv.skr. Okresná poľnohosp. správa				Občiansko-demokratická aliancia
ozvena (čes.kniž.)					starogréck. pohreb.obet' indické sídlo	Pavol (dom.)				
vystavujú účinkom pary						EČV Partizánskeho				
prebral si sa										
51 rímsky			ostrov Vanuatu							
MOV Kene			kália							
Pomôcky: enata, Elek, EAK, keper, keser, Kim	šarha (zastar.)									
pilaf	žiak 5. triedy									
Indo-európan										
abvolt			pakistanská rieka							
Továrň na obrábacie stroje			hlas hada							
seksionálny stroj (slang.)										
sieť na ryby										

Detské CD

„BOH NÁS LÚBI“

14 piesní a 2 rozhovory s deťmi (živé nahrávky).

Na CD nájdete piesne ako: *Ja v nedeľu som šťastný, Boh lúbi ma, Náš Pán všetky deti lúbi, Rýchlo nastúpte do vlaku, Ochotne ja za Tebou, Slniečko volá na deti a iné.*

VIANOČNÁ CENA: 100,- Sk

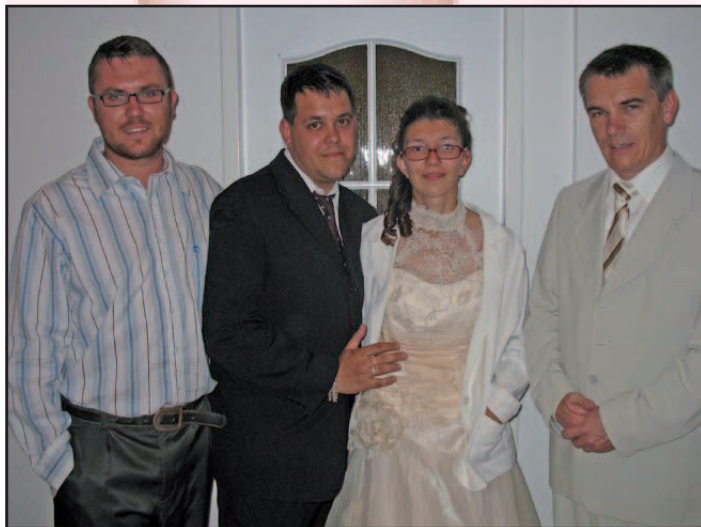
Objednávky:

Milena Belková 0905 508995
alebo poštou na adrese redakcie.

Uzavreli manželstvo...

Mária Thomasová a Rasťo Žabčík mali svoj veľký deň
16. augusta 2008 v modlitebni ECM – Trnava.

Svetlana Francisti a Atilla Kőmíves začali spoločnú cestu životom 20. septembra 2008 v kostole Reformovanej cirkvi vo Veľkých Kapušanoch.

Jana Kurucová a Milan Rajský si povedali svoje ÁNO
13. septembra 2008 v modlitebni ECM – Sereď.

Blahoželáme a pripájame zamyslenie o LÁSKE.

Láska - čo to vlastne znamená?

V knihe Láska je oveľa viac, Pane, jej autorka píše:

„Manželstvo znamená – znášať osobnostné slabosti, prijať kritiku a dať si navzájom slobodu možnosti spraviť chybu. Znamená to zdieľať sa o hlbokých pocitoch strachu a odmietnutia, zmeniť sebaľútosť na smiech a ísť na prechádzku, aby sme opäť získali kontrolu.

Manželstvo znamená – nežnosť a radosť, tvrdosť a silu, férovosť a odpustenie, a obrovskú mieru obete.

Manželstvo znamená – naučiť sa, kedy mlčať, kedy pokračovať v rozprávaní, kedy trochu pritlačiť a kedy sa stiahnuť. Znamená to uznať, že „nemôžem byť pre teba Bohom – tiež Ho potrebujem.“

Manželstvo znamená – si tou druhou časťou mňa a ja som tou druhou časťou teba. Budeme na tom pracovať bez toho, aby nám napadlo vycúvať. Manželstvo, moja láska, znamená my!”

